

Oponentský posudek diplomové práce

Pavel Kovář

Obec jako aktér v oblasti ochrany životního prostředí z pohledu práva

Předložená diplomová práce byla zpracována v rozsahu 56 stran vlastního textu (142 468 znaků), rozděleného, mimo úvod a závěr, do pěti základních kapitol. Práce je opatřena všemi předepsanými součástmi. Z formálního a jazykového hlediska je zpracována na odpovídající úrovni a nemám k ní v tomto směru výhrady.

Obce jako základní územní samosprávný celek bezpochyby představují jednoho z klíčových aktérů ochrany životního prostředí. Vedle možností, které mají v oblasti samostatné působnosti, se prostřednictvím svých orgánů podílejí podstatným způsobem i na výkonu státní správy. Autor se rozhodl ve své práci pojednat o obou oblastech působnosti obce, což se mu ale podařilo způsobem, který vyvolává řadu otázek a pochybností.

První výhradu musím vznést k cílům práce. Pokud má být cílem práce „...[P]oskytnutí informací týkajících se výkonu státní správy ..., stejně tak nastínění některých možností obcí ... v rámci jejich samostatné působnosti.“, tak je to velice málo. Diplomová práce by neměla být toliko popisem právní úpravy, ale měla by prokázat autorovy hlubší znalosti v dané oblasti včetně formulace vlastních závěrů. V daném případě se minimalistické cíle práce promítají i do jejího závěru, který je pouhým shrnutím obsahu práce. Pokud má autor poznatky o činnosti konkrétní obce (Litomyšl) při ochraně životního prostředí (5. kapitola), tak je vůbec nevyužil k diskusi a hodnocení právní úpravy samostatné působnosti (4. kapitola). 5. kapitola je tak pouhou informací učiněnou na okraj tématu práce a s předchozími částmi práce není nijak provázána. Což ostatně platí více či méně o všech kapitolách práce. V oblasti (samostatné) působnosti obce v práci postrádám její zařazení do kontextu ostatních aktérů ochrany životního prostředí.

Bližšímu zkoumání není podrobena ani problematika přenesené působnosti. Autor sice např. postřehl, že na úseku ochrany přírody a krajiny je založena pravomoc pověřených obecních úřadů v širším rozsahu než na jiných úsecích, ale nijak blíže se vymezením pravomoci jednotlivých stupňů (nikoliv kategorií, jak autor uvádí) obecních úřadů nezabývá. Zařadil-li totiž do úvodu práce obecný výklad k nástrojům práva životního prostředí, bylo by na místě toto východisko využít například k diskusi, jaké nástroje se na jednotlivých stupních obecních úřadů primárně využívají a proč právě tam.

Předložená práce je po výtce popisná, a kromě základního přehledu žádné nové poznatky či postřehy nepřináší. Pozitivně hodnotit lze snad jedině snahu o postižení změn, které přináší nový stavební zákon a související úprava k 1.1 2024, byť tak autor činí do jisté míry nahodile.

Závěr: S ohledem na výše uvedené musím konstatovat, že diplomovou práci kolegy Pavla Koláře nemohu hodnotit jako příliš zdařilou. Připouštím ale, že přes uvedené výhrady splňuje minimální požadavky kladené na diplomové práce a mohu ji proto doporučit k ústní obhajobě, a to s návrhem hodnocení **dobře**, podmíněným úspěšným průběhem ústní obhajoby.

Otázky k ústní obhajobě:

1. Zhodnoťte pozitiva a negativa jednotlivých poplatků za komunální odpad, a to i s ohledem na nálezy Ústavního soudu Pl. ÚS 27/22.
2. Jakým způsobem se do výkonu státní správy na úrovni obcí promítá přijetí zákona o jednotném environmentálním stanovisku?

V Praze dne 23. ledna 2024

JUDr. Michal Sobotka, Ph.D.

oponent